

Трибуна Аспіранта

УДК 342.95:351.86

DOI: 10.31733/2078-3566-2023-3-287-292

Гідаят АЗІМОВ©

аспірант

(Інститут держави і права ім. В. М. Корецького
НАН України, м. Київ, Україна)

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕЗЕРВУ

З'ясовано зміст та перелік основних завдань і функцій забезпечення системи державного резерву в Україні. До основних завдань віднесено: надання необхідних ресурсів для забезпечення належного виникнення та перебігу відносин (процесів, процедур) у сфері державного резерву, що відповідають вимогам національної безпеки; створення ефективної нормативно-правової основи та інституційних умов функціонування суб'єктів системи державного резерву; розробка стратегій (планів їх реалізації) щодо управління ризиками та здійснення дій щодо подолання викликів особливого періоду та інших кризових ситуацій; нагляд за достатністю державного резерву та управління і використання таким резервом суб'єктами системи державного резерву; здійснення взаємодії та співробітництва між національними і закордонними суб'єктами системи державного резерву, а також з міжнародними урядовими (та неурядовими) організаціями; здійснення ефективної кадрової політики у суб'єктах системи державного резерву; здійснення публічного контролю за ефективністю функціонування системи державного резерву.

До основних функцій віднесено стратегічну (прогностичну), планування, нормотворчу, установчу, превентивну, контрольну та захисну функції. У висновках до статті узагальнюються результати дослідження та окреслено подальші перспективи дослідження засад забезпечення системи державного резерву в контексті реформи цієї системи.

Ключові слова: *забезпечення, завдання, національна безпека, особливий період, система державного резерву, управлінська діяльність, функції.*

Постановка питання. Забезпечення системи державного резерву є особливою адміністративно-правовою проблемою для будь-якої держави, а особливо для тієї, яка перебуває в стані війни. У зв'язку із цим питання забезпечення вказаної системи є дуже актуальним для України, бо з 24 лютого 2022 року була розпочата повномасштабна фаза війни росії проти України. Додатково актуалізується ця проблема тим фактом, що з 19 серпня 2022 року в Україні була розпочата реформа системи державного матеріального резерву у напрямі побудови цілісної системи державного резерву, окремими інтегральними частинами якої буде державний матеріальний резерв і мобілізаційний резерв. У межах цієї реформи, з огляду на встановлену неефективність діяльності Державного агентства резерву України, передбачається ліквідація цього органу та створення замість нього нового центрального органу виконавчої влади, який буде працювати на основі нових засад. При цьому, як відомо, реформування системи державного резерву повинно бути комплексним, виваженим і обґрунтованим, що досягатиметься лише дотриманням вимог принципу науковості реформ і відповідних публічно-правових перетворень.

Отже, вбачається потреба в переосмисленні та окресленні актуальної загальної сутності засад ефективного забезпечення системи державного резерву, що є складним питанням для сучасної науки адміністративного права, як з огляду на широту цього питання, так і на те, що воно раніше не було предметом наукового дослідження юристів-адміністративістів. У зв'язку із цим потрібне попереднє визначення завдань і функцій

такої забезпечувальної діяльності, на підставі результатів дослідження яких можливим буде подальше дослідження засад забезпечення системи державного резерву в Україні.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Оскільки засади забезпечення системи державного резерву ще не були предметом комплексного дослідження юристів-адміністративістів, закономірним чином завдання і функції такої забезпечувальної діяльності залишаються не дослідженим питанням (хоча окремі аспекти цього питання були розкриті в наукових працях низки українських вчених, серед яких А. Берлач, М. Довгань, В. Марчук). У зв'язку із цим вбачається потреба у вирішенні цього питання, чому може сприяти аналіз чинного законодавства України, а також наукових праць, присвячених розкриттю змісту завдань і функцій управлінської діяльності (зокрема, Ю. Бахтіної, В. Галуцька, М. Кунцевич, Т. Меліхової, Н. Рибалки, О. Сидорова та ін.).

Отже, **метою** статті є з'ясування змісту та переліку основних завдань і функцій забезпечення системи державного резерву в Україні. Для досягнення поставленої мети виконуються такі *завдання*: 1) на основі мети забезпечення системи державного резерву уточнити сутність завдань цієї забезпечувальної діяльності; 2) окреслити перелік завдань забезпечення системи державного резерву та надати їм характеристику; 3) з'ясувати сутність функцій забезпечення системи державного резерву та виявити їх зв'язок із завданнями цієї забезпечувальної діяльності; 4) виокремити та пояснити зміст функцій забезпечення системи державного резерву.

Виклад основного матеріалу. Забезпечення системи державного резерву в Україні є цілеспрямованою управлінською діяльністю, а отже, її метою є досягнення максимальної стабільності (стійкості), підвищення ефективності та результативності функціонування системи державного резерву (зокрема, й інших суб'єктів у сфері державного резерву) для забезпечення інтересів громадян, суспільства та держави в особливий період й в інших критичних ситуаціях шляхом створення (та постійного удосконалення з урахуванням реальних і потенційних внутрішніх і зовнішніх ризиків управлінського характеру та ризиків забезпечення належного стану ресурсної системи державного резерву) нормативно-правових, інституційних, ресурсних та інших умов для належної діяльності усіх суб'єктів системи державного резерву.

Мета забезпечення системи державного резерву вказує на те, що завдання такого забезпечення узгоджуються з метою адміністративного права України, а також із завданнями управлінської діяльності, а саме публічного адміністрування. Зважаючи на підходи вчених до розуміння завдань публічного адміністрування загалом та управлінських завдань у сфері забезпечення національної безпеки зокрема [наприклад, 1, с. 340–343; 2, с. 32–36; 3, с. 71; 4, с. 59–60], робимо висновок, що *завдання забезпечення системи державного резерву*, по-перше, є шляхами виконання окресленої мети розглядуваної забезпечувальної діяльності; по-друге, основними з таких завдань є, зокрема:

1) надання суб'єктам державного резерву державним резервом ресурсів інформації, матеріально-технічних ресурсів та інших необхідних ресурсів для забезпечення законності, прозорості та ефективності відносин та процесів, пов'язаних з державним резервом ресурсів. Реалізація цього завдання передбачає, що суб'єктам системи державного резерву повинна надаватись вся необхідна інформація, матеріали, технічне забезпечення та інші ресурси, що дозволять їм ефективним і результативним чином виконувати свої функції, виконання яких уможливило належне виникнення, перебіг, призупинення та припинення відносин (процедур) у сфері державного резерву, результатом чого є те, що сам державний резерв характеризується станом, який відповідає його призначенню;

2) створення ефективної нормативно-правової бази, а також інституційних умов, що сприяють формуванню, ефективному та результативному функціонуванню адміністративно-правового режиму забезпечення системи державного резерву. У межах цього завдання створення та актуалізація нормативно-правової основи щонайперше спрямовується на забезпечення юридичної визначеності усіх відносин, процесів і процедур забезпечення системи державного резерву, що має основне значення в контексті дотримання вимог ч. 2 ст. 19 Конституції України, ігнорування якої може становити загрозу для ефективного функціонування системи державного резерву та досягнення відповідності державного резерву характеристикам його призначення. Що ж до інституційного контексту цього завдання, то воно зумовлене тією обставиною, що наявність навіть надзвичайно ефективної нормативно-правової бази не означає, що

правила і стандарти, які містяться у відповідних нормативно-правових актах, будуть виконані, дотримані, застосовані, бо це часто неможливо без належної інституційної гарантії їх виконання, дотримання, застосування;

3) розробка стратегій та планів з управління ризиками та подолання проблем в особливий період та інші кризові ситуації шляхом забезпечення належного використання ресурсів, наявних у системі державного резерву. Важливість виконання цього завдання зумовлена тим фактом, що створення і ухвалення відповідних стратегій та планів їх реалізації передбачає, з одного боку, забезпечення цільового використання ресурсів державного резерву відповідними органами та підприємствами (установами, організаціями), а з іншого боку, оперативне включення суб'єктів системи державного резерву до вирішення нагальних проблем національної безпеки, які можуть бути вирішені за рахунок цільового використання державного резерву;

4) нагляд за достатністю державного резерву в поточних та можливих кризових ситуаціях, а також за ефективністю управління та використання цінностей державного резерву. Реалізація цього завдання забезпечення системи державного резерву передбачає: а) здійснення нагляду за реальними та потенційними ризиками здійснення належного публічного адміністрування у сфері державного резерву (як в особливі періоди, так і у звичайні періоди), а також реалізації правовідносин, процедур та процесів у цій сфері; б) постійний моніторинг достатності державного резерву в умовах поточних і можливих кризових ситуацій, що можуть потенційно вимагати використання резервних ресурсів; в) постійний моніторинг виникнення нових або використання раніше існуючих, проте несправедливо недооцінених, можливостей для підвищення ефективності та актуальності публічного адміністрування в системі державного резерву (застосування нових технологій, підходів до управління державними резервами та управління суб'єктами у сфері державних резервів тощо), зокрема шляхом удосконалення нормативно-правових, інституційних, інформаційних та інших умов здійснення процедур, відносин та діяльності, пов'язаних із державними резервами;

5) сприяння взаємодії та співробітництву суб'єктів системи державного резерву, а також їх партнерським зв'язкам із суб'єктами системи державного резерву інших держав, з міжнародними державними та неурядовими організаціями. Це завдання сприяє підвищенню готовності та адаптивності системи державного резерву до різноманітних ризиків та викликів національної безпеки, що можуть позначатись на потребі використання ресурсів державного резерву, за рахунок: а) консолідації адміністративно-правового потенціалу відповідних суб'єктів (тобто, з одного боку, сукупності людських, інформаційних, матеріально-технічних та інших ресурсів, які мають у своєму розпорядженні вказані суб'єкти, а з іншого боку – реалізації повноважень, прав та обов'язків цих суб'єктів), яка може виражатися також внаслідок координованої взаємодії; б) організації та здійснення партнерських відносин між суб'єктами системи державного резерву України та інших дружніх держав, а також суб'єктів системи державного резерву та міжнародних (як урядових, так і неурядових організацій);

б) реалізація ефективної та результативної кадрової політики у суб'єктах системи державного резерву. Реалізація цього завдання містить різні заходи (кадрові процедури), спрямовані на ефективний добір і відбір, навчання, облік, атестацію, контроль та інші заходи управління персоналом (насамперед, безпосередньо відповідальних за управління та розподіл цінностей державного резерву). Зокрема, посадові особи та інший персонал суб'єктів системи державного резерву повинні проходити навчання, підвищення кваліфікації, стажування, які сприятимуть збільшенню обсягу актуальних знань та навичок цих осіб для ефективного виконання ними своїх обов'язків. Також окреслене завдання забезпечення системи державного резерву передбачає формування та реалізацію заходів щодо забезпечення здорового психологічного клімату в суб'єктах державної резервної системи, необхідних для створення позитивного робочого середовища, в якому кожен публічний службовець та працівник мотивований до ефективного, раціонального та результативного виконання своїх посадових обов'язків;

7) здійснення публічного контролю за функціонуванням системи державного резерву. Виконання цього завдання спрямоване на забезпечення прозорості, підзвітності діяльності суб'єктів системи державного резерву в управлінні та розподілі ресурсів державного резерву, а також доброчесності посадових осіб суб'єктів системи державного резерву.

Що ж до функцій забезпечення системи державного резерву, то вони (беручи до уваги те, що терміном функції окреслюється «діяльність, зовнішній вияв властивостей

певного об'єкта у заданій системі відносин» [5, с. 141]) є тісно пов'язаними із завданнями забезпечення означеної проблеми, адже окреслюють фактичні можливості виконання таких завдань. У цьому сенсі виокремлення нових завдань забезпечення системи державного резерву зумовлюють потребу: 1) виявлення серед наявних функцій забезпечення системи державного резерву тих, за допомогою яких можливо в достатній мірі виконати відповідне завдання, досягаючи мети цієї забезпечувальної діяльності; 2) актуалізації функціональних можливостей для виконання такого завдання. На практиці вказане виявляється переважно в тому, що нове (сутнісним чином оновлене) завдання забезпечення системи державного резерву: 1) покладається на певного суб'єкта публічного адміністрування, повноваження якого дозволяють виконати це завдання без шкоди для ефективного виконання ним інших завдань; 2) є підставою для створення нового органу державної влади чи структурного підрозділу наявного органу державної влади, предметом відання якого буде виконання такого завдання.

При цьому в теоретичному контексті усі функції забезпечення системи державного резерву, як особливого предмета адміністративно-правового регулювання, узгоджуються з управлінськими функціями, передбаченими адміністративним правом України. Тож функції забезпечення системи державного резерву, по-перше, сприяють упорядкуванню діяльності (функціонування) усіх суб'єктів цієї системи, припускаючи здійснення різних видів передбаченої адміністративним законодавством управлінської діяльності, здійснюваної з метою забезпечення успішної реалізації основних функцій суб'єктів системи забезпечення державного резерву; по-друге, виконуючи завдання забезпечення системи державного резерву в певних процедурах через застосування різних форм і методів управлінської діяльності.

Беручи до уваги підходи українських вчених щодо розуміння сутності та переліку функцій управлінської діяльності [наприклад: 6; 7, с. 19–39, 55–74; 8, с. 213–214; 9, с. 249–251] та функцій забезпечення національної безпеки (також її складових) [наприклад: 10, с. 187], робимо висновок, що до переліку основних функцій забезпечення системи державного резерву треба віднести такі функції:

1) *стратегічна (прогностична) функція* забезпечення системи державного резерву, що спрямована на прогнозування та формування стратегії управління суб'єктами системи державного резерву із врахуванням поточних і потенційних, внутрішніх і зовнішніх ризиків їх належного функціонування, а також ризиків, які можуть обумовити використання ресурсів державного резерву;

2) *функція планування* забезпечення системи державного резерву, яка використовується після реалізації стратегічної (прогностичної) функції (додатково може потребуватись застосування контрольної функції) для забезпечення організаційно-правової та загальної управлінської визначеності відповідної управлінської діяльності суб'єктів забезпечення системи державного резерву;

3) *нормотворча функція* забезпечення системи державного резерву, що передбачає формування, удосконалення (актуалізацію) та деталізацію нормативно-правової основи відповідної забезпечувальної діяльності та діяльності суб'єктів системи державного резерву (також суб'єктів у сфері державного резерву загалом) з метою виконання вимог принципу юридичної визначеності та досягнення належного рівня правопорядку в означеній сфері;

4) *установча функція* забезпечення системи державного резерву, що передбачає створення інституційної основи для належного виконання завдань системи державного резерву, а саме шляхом створення відповідних органів (їх структурних підрозділів), які зможуть ефективно виконувати завдання, що є необхідними для ефективного функціонування системи державного резерву;

5) *превентивна функція* забезпечення системи державного резерву, яка пов'язана з розробкою та використанням заходів, спрямованих на запобігання виникненню (впливу) факторів, які можуть зашкодити діяльності суб'єктів системи державного резерву (зокрема, заходів запобігання корупції в суб'єктах вказаної системи);

6) *контрольна функція* забезпечення системи державного резерву, що передбачає здійснення публічного (державного та громадського) контролю за діяльністю суб'єктів у сфері державного резерву (та безпосередньо за діяльністю суб'єктів системи державного резерву), з тим, щоби така діяльність відповідала вимогам законності, а особи, які порушили такі вимоги, були притягнуті до юридичної відповідальності відповідного виду;

7) *захисна функція* забезпечення системи державного резерву, що передбачає

застосування комплексу заходів, спрямованих на захист прав людини (зокрема, професійних публічних службовців і працівників системи державного резерву), а також головних інтересів людини, суспільства та держави у сфері державного резерву (включно також з фундаментальними національними інтересами України).

Висновки. Ефективність і результативність забезпечення системи державного резерву зумовлює потребу у використанні комплексного та багатогранного управлінського підходу, що передбачає законне, прозоре (добросчесне), ефективне, раціональне, дієве та науково обґрунтоване забезпечення зазначеної системи. Відповідний позитивний результат забезпечувальної діяльності може бути досягнутий лише тоді, коли сама ця діяльність буде характеризуватися наявністю чіткої мети та переліку передбачених законодавством завдань, які спрямовуватимуться на комплексне досягнення відповідної мети, а саме з дотриманням вимог законності, непідкупності, науковості, наявної управлінської традиції («очищеної» від радянських рудиментарних підходів до публічного управління, що інтегруються в сучасне публічне адміністрування), з урахуванням передової практики публічного адміністрування, а також ефективним і результативним чином. Тому виконання відповідних завдань передбачає створення ефективної нормативно-правової бази, розробки стратегій управління ризиками у сфері державного резерву, моніторингу достатності та стійкості державного резерву (також і його суб'єктів), сприяння національному та міжнародному співробітництву, реалізації ефективної кадрової політики та забезпечення громадського контролю.

Крім того, виконання відповідних завдань також передбачає управлінський вплив і на сам державний резерв, як на комплекс ресурсних цінностей, формування, зберігання, переміщення, поставка, резервування, фінансування, відпуск, освіження яких уможливорює належну діяльність суб'єктів цієї системи у відповідні критичні періоди. При цьому виконання означених завдань можливо шляхом реалізації законодавчо передбачених повноважень суб'єктів забезпечення системи державного резерву, що відображають функції такої забезпечувальної діяльності.

Отже, ці функції забезпечення відіграють важливу роль в успішному досягненні мети (виконання завдань) розглядуваної забезпечувальної діяльності й тому, як основний елемент публічного адміністрування, повинні виконуватись за допомогою конкретних процедур, форм і методів управлінської діяльності (за таких обставин буде дотримано вимоги законності, верховенства права, знижуватимуться корупційні ризики у сфері державного резерву). Тому треба наголосити на необхідності подальшого дослідження відповідних завдань і функцій забезпечення системи державного резерву в контексті актуальних проблем здійснення цієї забезпечувальної діяльності для того, щоб під час реформи системи державного резерву, що триває до цього часу, виробити науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення механізму забезпечення цієї системи.

Список використаних джерел

1. Галунько В. В., Армаш Н. О., Басс В. О., Берлач А. І., Біла В. П. Адміністративне право України. Повний курс : підручник. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
2. Бойко І. В. Основні завдання та функції забезпечення внутрішньої безпеки держави розвідувальним органом Державної прикордонної служби України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. Вип. 5. Т. 1. С. 28–38.
3. Меліхова Т. О. Вдосконалення функцій та завдань забезпечення економічної безпеки підприємств. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 3. С. 70–73.
4. Ховпун О. С. Мета, завдання та принципи державного управління фармацією. *Вісник Академії праці, соціальних відносин і туризму*. 2020. № 1–2. С. 54–63.
5. Кунцевич М. П. Функції виконавчої влади. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. 2013. Вип. 60. С. 140–145.
6. Бахтіна Ю. С. Поняття та класифікація функцій державного управління. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Право*. 2018. № 26. С. 85–88.
7. Білокур Є. І. Функції державного управління: поняття, особливості, правове регулювання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Одеса, 2015. 194 с.
8. Рибалка Н. О. Мета, завдання та функції управління органами прокуратури України. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2013. № 2. С. 211–215.
9. Стець О. М. Цілі, завдання і функції управління державною службою в Україні. *Актуальні проблеми держави і права*. 2011. Вип. 58. С. 247–253.
10. Сидоров О. А. Взаємозв'язок між функціями інтелектуального потенціалу та функціями забезпечення економічної безпеки. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Економічні науки*. 2017. Вип. 26. Ч. 1. С. 186–188.

Надійшла до редакції 13.07.2023

References

1. Halunko, V. V., Armash, N. O., Bass, V. O., Berlach, A. I., Bila, V. P. (2018) *Administratyvne pravo Ukrainy. Povnyi kurs* [Administrative law of Ukraine. Full course] : pidruchnyk. Kherson : OLDI-PLuS, 446 p. [in Ukr.].
2. Boiko, I. V. (2020) *Osnovni zavdannia ta funktsii zabezpechennia vnutrishnoi bezpeky derzhavy rozvidualnym orhanom Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy* [The main tasks and functions of ensuring the internal security of the state by the intelligence body of the State Border Service of Ukraine]. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava*. Issue 5, vol. 1, pp. 28–38. [in Ukr.].
3. Melikhova, T. O. (2018) *Vdoskonalennia funktsii ta zavdan zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky pidpriemstv* [Improvement of functions and tasks of ensuring the economic security of enterprises]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. № 3. S. 70–73. [in Ukr.].
4. Khovpun, O. S. (2020) *Meta, zavdannia ta pryntsyipy derzhavnoho upravlinnia farmatsiieiu* [Purpose, tasks and principles of state management of pharmacy]. *Visnyk Akademii pratsi, sotsialnykh vidnosyn i turyzmu*. № 1–2, pp. 54–63.
5. Kuntsevych, M. P. (2013) *Funktsii vykonavchoi vlady* [Functions of executive power]. *Derzhava i pravo. Yurydychni i politychni nauky*. Issue 60, pp. 140–145. [in Ukr.].
6. Bakhtina, Yu. S. (2018) *Poniattia ta klasyfikatsiia funktsii derzhavnoho upravlinnia* [Concept and classification of public administration functions]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Serii : Pravo*. № 26, pp. 85–88. [in Ukr.].
7. Bilokur, Ye. I. (2015) *Funktsii derzhavnoho upravlinnia: poniattia, osoblyvosti, pravove rehuliuвання* [Functions of state administration: concepts, features, legal regulation] : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. Odesa, 194 p. [in Ukr.].
8. Rybalka, N. O. (2013) *Meta, zavdannia ta funktsii upravlinnia orhanamy prokuratury Ukrainy* [Purpose, tasks and functions of management of the prosecutor's office of Ukraine]. *Zovnishnia torhivlia: ekonomika, finansy, pravo*. № 2, pp. 211–215. [in Ukr.].
9. Stets, O. M. (2011) *Tsili, zavdannia i funktsii upravlinnia derzhavnoiu sluzhboiu v Ukraini* [Goals, tasks and functions of public service management in Ukraine]. *Aktualni problemy derzhavy i prava*. Issue 58, pp. 247–253. [in Ukr.].
10. Sydorov O. A. (2017) *Vzaiemozviazok mizh funktsiiamy intelektualnoho potentsialu ta funktsiiamy zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky* [The relationship between the functions of intellectual potential and the functions of ensuring economic security]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii : Ekonomichni nauky*. Issue 26, part 1, pp. 186–188. [in Ukr.].

ABSTRACT

Hidaiat Azimov. The main tasks and functions of providing the state reserve system. The present article clarifies the contents of the state reserve system in Ukraine and enumerates its main tasks and functions. State reserve systems play a crucial role in achieving the objectives of national security activities, the author argues. These tasks serve to ensure that the corresponding objectives are comprehensively fulfilled in accordance with the requirements of legality, integrity, scientific advancements, and managerial tradition, while also taking into account the best practices of public administration, and ensuring efficiency and effectiveness. The main tasks identified by the author include the provision of necessary resources to ensure the emergence and flow of processes and procedures in the state reserve field that align with national security requirements. Additionally, the creation of an effective regulatory framework and institutional conditions for the functioning of subjects within the state reserve system is deemed crucial.

The development of strategies, along with implementation plans, to manage risks and overcome challenges in special periods and crisis situations is also among the tasks. Supervision of the adequacy of the state reserve, as well as the management and utilization of subjects in the state reserve system, is another key task. Ensuring interaction and collaboration between national and foreign subjects of the system, along with international governmental and non-governmental organizations, is also imperative. Furthermore, the author emphasizes the implementation of effective personnel policies within the subjects of the state reserve system. He also emphasizes the importance of public control over the effectiveness of the state reserve system.

A significant amount of attention is given to the functions of providing to the state reserve system, as they are instrumental to the success of the system. These functions are implemented through specific procedures and the use of diverse forms and methods of management activities. By performing these functions, the activities of all subjects within the state reserve system can be streamlined, assuming the implementation of various types of administrative activities as specified by administrative legislation. This is crucial in ensuring the successful execution of the main functions of subjects within the state reserve system. The primary functions of providing the state reserve system include strategic (predictive), planning, rule-making, constituent, prevention, control, and protective functions.

The article's conclusions summarize the study's findings and present future prospects for researching the foundations of the state reserve system in the context of its ongoing reform.

Keywords: *functions, management activities, national security, provision, special period, state reserve system, task.*